

колко бѣдни можаха да ублажятъ тежкитѣ дни съ своитѣ милостини и помощи; на колко болни и умирающи тѣ можеха да бѣдатъ утѣшение; на колко затворени можеха да бѣдатъ изправление, ако речеха да поизлизатъ сегисъ-тогисъ съ единственната цѣль да помогнатъ на страждущето человѣчество! И днесъ въ народа има людие, които се нуждаятъ отъ помощь, утѣшнене, милост и защита! И днесъ има погибающи души, които иматъ нужда отъ надѣжда упожтвание и спасение! А кой другъ ще извѣрши тия тежки Христови дѣла, ако не ония, които сѫ посветили цѣлия си животъ на служение Богу и на Черквата?

Ш Ч У Д О.

Малко нѣщо прѣди да пристигне Св. Николай въ градътъ Миръ биль умрѣлъ Архиепископътъ Ликийский и затова всичкитѣ Ликийски епископи били се събрали въ градътъ Миръ, за да избератъ новъ Архиепископъ. Нѣколко недѣли вече било, какъ засѣдавали и не можали да намѣрятъ достойно лице за тоя санъ. За главния градъ на областта Ликийска е трѣбвало епископъ, лице образовано, да бѣде черковенъ ораторъ, а главно да бѣде съ светъ и добродѣтеленъ животъ. Наистина, имало е такива лица между епископитѣ, но нито единъ отъ тѣхъ не рачилъ да приеме тоя санъ, понеже всѣкой отъ тѣхъ се мислилъ за неспособенъ. Послѣ дълги и прѣдълги съвѣщания изби-